

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022390 18 Кж
Бања Лука, 16.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Н.Ј. и О.К., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог Н.Ј., адвоката Н.К. из С., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв од 03.5.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.5.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Н.Ј., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв од 03.5.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 Кв од 03.5.2018. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор према оптуженом Н.Ј., по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који се потврђеном оптужницом Округног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0037678 17 од 04.01.2018. године, терети за извршење кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог, адвокат Н.К. из С., са тврдњом да је рјешење донесено уз бројне повреде одредаба ЗКП РС, Устава БиХ и Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Наглашава се да је рјешење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС (неразумљиво, противријечно само себи, и у њему нису наведени разлози о одлучним чињеницама), указујући на изостанак разлога о основаној сумњи и посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, те услова за примјену мјера забрана. Истовремено се оспорава и ваљаност образложења датог у побијаном рјешењу у погледу постојања посебног притворског разлога, и тиме оспорава правилност чињеничних утврђења, на којима је заснован закључак о нужности даље примјене мјере притвора. Приједлог у жалби је алтернативно постављен, и то да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Основана сумња да је оптужени Н.Ј., заједно са оптуженим О.К. (у односу на које је поступак раздвојен), починио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, за које се терети, а која је утврђена потврђивањем оптужнице окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0037678 17 од 04.01.2018. године, првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени. О томе су дати ваљани разлози у побијаном рјешењу (страна 2.), ради чега су неосновани аргументи из жалбе, којима се указује на изостанак разлога о овим одлучним чињеницама и тиме битну повреду одредеба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Наиме, код чињенице да је оптужени специјални повратник, те да се, у овом кривичном поступку потврђеном оптужницом терети да је кривично дјело извршено (2016. и 2017. године), непосредно након истека казне (2016. године) по ранијој пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007402 11 Кпс (казна затвора у трајању од 7 година и 6 мјесеци), то нису од утицаја жалбени приговори, којима се указује на другачије личне и економске прилике оптуженог од оних наведених у побијаном рјешењу, и тиме настоји оспорити постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, дато образложење побијаног рјешења за нужност даље примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу, истовремено указује да није било мјеста примјени неке од мјера забрана, прописаних у одредеби члана 84. и 85 ЗКП РС, ради чега су без основа аргументи из жалбе, којима се, у овом сегменту, оспорава правилност и законитост побијаног рјешења.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић